

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa P. [...] Spółki z o.o. w W.
przeciwko J. K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 kwietnia 2014 r.,
skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt VII Pa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od P. [...] spółki z o.o. w W. na rzecz J. K.
900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z 6 czerwca 2013 r. oddalił apelację skarżącego pracodawcy P. [...] Spółki z o.o. w W. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 13 marca 2013 r., którym oddalono jego powództwo przeciwko pozwanemu J. K. o zapłatę 13.868,70 zł.

We wniosku o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na „istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) sprowadzające się do następującej kwestii: Czy pracodawca powierzający pracownikowi wykonywanie pracy, polegającej w znacznej mierze na pracy poza biurem i opierającej się na dużym zaufaniu pracodawcy do pracownika, który przyznał temu pracownikowi nagrody pieniężne, opisane w regulaminie wynagradzania jako zależne m. in. od

przestrzegania dyscypliny pracy, a następnie po rozwiązaniu stosunku pracy i zaznajomieniu się z zawartością komputera służbowego pracownika dowiedział się o wielokrotnym naruszeniu przez niego dyscypliny pracy, polegającym na wykonywaniu w czasie pracy zadań na rzecz innych pracodawców albo zleceniodawców, uprawniony jest do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli o przyznaniu nagród pieniężnych na podstawie art. 84 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p., z powodu istotnego błędu co do okoliczności faktycznej polegającej na kwestii przestrzegania dyscypliny pracy przez pracownika, o którym to błędzie pracownik wiedział?”.

Pozwany wniosł o nieprzyjęcie skargi do rozpoznania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazana we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podstawa nie spełnia się jako przesłanka przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący formułując zagadnienie prawne sprowadza zagadnienie do konkretnej sprawy (kazusu), co właściwe jest podstawie przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., jednak do tej podstawy przedsądu skarżący nie odwołuje się i nie twierdzi, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Natomiast podstawa przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ma charakter uniwersalny, istotny dla dziedziny lub systemu prawa, opracowany na podstawie analizy prawa, orzecznictwa a nawet doktryny, po której to wpierw sam skarżący może stwierdzić, że istotne zagadnienie prawne rzeczywiście występuje i dlatego powinien rozpoznać je Sąd Najwyższy. W przeciwnym razie funkcja tej podstawy przedsądu będzie bezprzedmiotowa i postępowanie kasacyjne stanie się kolejną (trzecią) instancją. Innymi słowy wniosek nie przedstawia istotnego zagadnienia prawnego (metodycznie i merytorycznie), gdyż sformułowana kwestia (pytanie) nie wykracza poza zwykłą wykładnię i stosowanie prawa. Nawet wykładnia prawa jako podstawa przedsądu jest ściśle uwarunkowana (kwalifikowana) poważanymi wątpliwościami w wykładni lub rozbieżnością w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Niezależnie od takiej oceny należałoby zauważyć, że wypłacenie pracownikowi premii, podobnie jako

wynagrodzenia za pracę, nie stanowi czynności prawnej, lecz tylko czynność faktyczną składającą się na realizowanie stosunku prawnego (umowy o pracę). Czynnością prawną jest zawarcie umowy o pracę, natomiast to co składa się na wzajemną jej realizację, a w tym wypadku zapłatę za pracę ma swój podstawowy tytuł w umowie o pracę, chyba, że występuje indywidualna umowa dotycząca tylko wypłacanej premii. Chodzi więc o to, że nie do każdej czynności można odnosić błąd w rozumieniu art. 84 k.c. Dotyczy on tylko błędu co do treści czynności prawnej. Innymi słowy zakwalifikowanie oświadczenia woli jako złożonego pod wpływem błędu wymaga zatem w pierwszej kolejności ustalenia elementów tworzących czynność prawną, do dokonania której prowadziło oświadczenie, a składających się na jej treść. Ponadto premia wypłacana pracownikowi przez pracodawcę, zwłaszcza w oparciu o regulamin wynagradzania, to szeroko rozumiane wynagrodzenie za pracę, stąd cywilną wadę oświadczenia woli wyprzedza ustalenie i ocena, czy pracownik spełnił warunki (przesłanki) takiego świadczenia, a jeżeli nawet nie spełnił, to czy uprawnione jest żądanie zwrotu jako nienależnego świadczenia według prawa cywilnego. Prawo pracy w tym zakresie ma pierwszeństwo przed prawem cywilnym (art. 300 k.p.). Przykładowo chodzi o regulacje z art. 78, 80, 82, 114 i nast. k.p. Na gruncie prawa pracy nie jest wykluczone stosowanie przepisu o błędzie, jednak w zakresie jego regulacji (art. 84 k.c. i art. 300 k.p.). Argumentacja dalej idąca nie jest konieczna, gdyż uprawnione jest stwierdzenie, że sformułowana we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania kwestia nie ma rangi istotnego zagadnienia prawnego.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 99 w związku z art. 98 § 3 k.p.c. oraz art. 398²¹ k.p.c. i § 6 pkt 5, § 11 ust. 1 pkt 2, § 12 ust. 4 pkt 2 (stosowanego odpowiednio do odpowiedzi na skargę) rozporządzenia z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[aw]